

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร*

MANAGEMENT OF SUFFERING COLLECTION OF WAT LADBUAKHAO
(RAJAYOTA), SAPANSOONG DISTRICT, BANGKOK METROPOLIS



พระณพพทฺธ คุณวีโร, ประเสริฐ ธิลาอ, สุภัทรชัย สีสะใบ

Phra Nopparit Khunaviro, Prasert Tilao, Supatrachai Srisabai

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: 6301204218@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการ เปรียบเทียบความคิดเห็น และปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คน โดยการแจกแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ โดยภาพรวมมาก อยู่ในระดับ 2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาและอุปสรรค คือ ไม่มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการศึกษา ไม่มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือก ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการพูดคุย ควรมีการสำรวจปัญหาอย่างละเอียด ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; วิธีการบิณฑบาต; ความทุกข์

Abstract

This research paper intended to study management, compare comments, issues, obstacles and recommendations for the management of alms bowl-suffering collection methods, conducted by the mixed methods. The quantitative research collected data from 398 samples who were people in Saphan Soong District, Bangkok Metropolis with questionnaires and analyzed data with frequency, percentage, average, standard deviation. The qualitative research, data were collected from 8 key informants and analyzed by content descriptive interpretation.

Findings were that; 1. People had opinions on the management of suffering collection by alms bowl collection method, by overall, were at high level. 2. The results showed that people of different genders, ages, occupations and monthly incomes had different opinions on the management of suffering collection by alms-bowl collection method with statistically significant level at 0.05, while people with different education levels did not have different opinions, 3. Problems, obstacles, and recommendations for the management of the suffering collection by alms bowl collection method of Wat Lad Bua Khao. Saphan Soonng District, Bangkok Metropolis were found that the problems and obstacles were that there was not understanding of the problems of the counselor, there was no survey and consideration of the options. The suggestion was that there should be discussions, the problem should be thoroughly explored, the urgency should be considered.

Keywords: Management; Suffering Collection; Suffering. Alms bowl collection.

บทนำ

พระพุทธศาสนาเสนอแนวทางดับทุกข์หรือโรคทุกข์นั้นไว้ทั้งในระดับต้น ระดับกลาง และ ดับอย่างถาวร โดยปรากฏเป็นวิธีการ กระบวนการไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์พระไตรปิฎก ซึ่งเป็นกระบวนการ ซึ่งจะสามารถแก้ทุกข์ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทุกข์ ตามความเป็นจริง โดยหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษา คือ ช่วยให้ผู้รับการปรึกษา เข้าใจปัญหาภายใน คือ ความทุกข์ใจ สาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ ตามความเป็นจริงของธรรมชาติ และสามารถแก้ปัญหาหรือความทุกข์ตามทางสายกลาง คือ มรรคมีองค์ 8 ได้คุณสมบัติสำคัญของพระพุทธเจ้าที่ทรงมีต่อเวไนยสัตว์ทุกหมู่เหล่าคือ ความเป็นกัลยาณมิตร (ขุ.อิติ. 25/195/237) ซึ่งพระธรรมปิฎก(ป.อ. ปยุตโต) อธิบายเพิ่มเติมว่า กัลยาณมิตร หรือ กัลยาณมิตรธรรม เป็นเสมือนผู้รู้ ทำให้สามารถชี้แนะ ชักนำบุคคล

อื่นให้สามารถพัฒนาตนเองในทิศทางที่เหมาะสมใน ทุกด้าน เป็นไปด้วยความรัก ความเมตตาปรารถนาดี เมื่อบุคคลมีกัลยาณมิตรที่ดีแล้ว ก็ทำให้เริ่มมีความเข้าใจหรือเห็นแนวทางการฝึกปฏิบัติเพื่อนำไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง ถ้าไม่มีกัลยาณมิตรก็จะมีผู้ที่คอยแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ทำให้มีโอกาสดำเนิน ชีวิตผิดพลาด ไปในทางที่ไม่เหมาะสม (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2541) ดังนั้น การมีกัลยาณมิตร จึงเสมือนมีมิตรที่ดีที่คอยแนะนำ ชักจูงให้ได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดี ที่ถูกต้องและเหมาะสม ด้วยความรัก ความจริงใจ โดยไม่หวัง ผลตอบแทน การทำหน้าที่ผู้ให้การปรึกษาของพระพุทธเจ้าสอดคล้องกับ หลักธรรม ดังนี้ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2543)

1. ปิโย แปลว่า น่ารัก หรือเป็นที่รัก เป็นลักษณะของผู้ที่มีความเป็นมิตร มีน้ำใจปรารถนาดี ต้องการให้ผู้อื่นมีความสุข รู้สึกเห็นใจเมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อน ต้องการช่วยเหลือให้พ้นจากความทุกข์ความเดือดร้อนนั้น และพลอยชื่นชมยินดีเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จเจริญก้าวหน้าทั้งยังคอยส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจ ถ้าปฏิบัติได้อย่างนี้ จะทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความไว้วางใจ รักใคร่ สนับสนุน และอยากเข้าไปหา ไปปรึกษา

2. ครุ แปลว่า น่าเคารพ ในฐานะประพจน์สมควรแก่ฐานะ เป็นลักษณะของผู้ที่มีความยึดมั่นในหลักการ ยึดถือกฎระเบียบเป็นสำคัญ คอยตักเตือนไม่ให้ผู้อื่นประพจน์ไม่ถูกต้องและฝ่าฝืน กฎระเบียบ ปราศจากอคติหรือความลำเอียง ให้ความเป็นธรรมกับทุกคน ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิด ความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย

3. ภาวนีโย แปลว่า น่าเจริญใจ หรือน่ายกย่องในฐานะทรงคุณ เป็นลักษณะของผู้ที่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการพัฒนาเอง โดยเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าแสวงหา ความรู้อยู่เสมอ มีความประพฤติเหมาะสม แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความเชื่อถือ ความศรัทธา พร้อมทั้งจะรับฟัง ให้ความร่วมมือ และกล่าวถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจ ภูมิใจ

4. วตฺตา แปลว่า รู้จักพูดให้ได้ผล รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไหร่ควรพูดอะไร อย่างไร คอยให้คำแนะนำ ว่ากล่าวตักเตือน เป็นที่ปรึกษาที่ดีด้วยการพูดให้เข้าใจมองเห็นเหตุผลชัดเจนทำให้หมดความเคลือบแคลงสงสัย พร้อมทั้งเห็นคุณค่าและความสำคัญจนเกิดความซาบซึ้งยอมรับอยากลงมือกระทำหรือนำไปปฏิบัติ ทั้งยังเป็นคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จ โดย ไม่หวั่นกลัวต่อความยากลำบาก และเป็นไปด้วยบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร

5. วจนฺทโม แปลว่า อดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมทั้งจะรับฟังคปรักษา ปัญหาข้อเสนอแนะ หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ด้วยความอดทน ไม่แสดงความเบื่อหน่าย ไม่แสดงอารมณ์ ฉุนเฉียว หรือโต้แย้งด้วยอารมณ์รุนแรง

6. คมภิรณฺจ กถิ กตฺตา แปลว่า แลกเปลี่ยนเรื่องเล่าได้ คือ สามารถอธิบายเรื่องต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับ เป็นขั้นเป็นตอน พร้อมทั้งการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

7. โน จงฐาเน นิโยชเย แปลว่า ไม่ชักนำในอสุณ คือ เป็นลักษณะของผู้ที่ไม่แนะนำชักชวนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ หรือไม่ชักชวนหรือชักนำให้ทำในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งแนะนำในทางที่ดี ชี้ให้เห็นคุณค่า เห็นประโยชน์ หรือโทษของสิ่งนั้นๆ ได้

เนื่องจากในพระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการให้การปรึกษา ทั้งในกระบวนการแก้ปัญหา เช่น อริยสัจ 4 (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต), 2556) ซึ่งจัดเป็นกระบวนการพื้นฐานในการให้การปรึกษา หลักกรรมและวิญญู หลักรัศมีวิหาร หลักกัลยาณมิตร หลักไตรลักษณ์ (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต), 2556) เป็นหลักที่สำคัญของผู้ที่ให้การปรึกษาแก่ผู้อื่น นอกจากนี้พระพุทธศาสนายังมีหลักที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ ปัญหา การสร้างประสิทธิภาพ เพื่อความก้าวหน้าในกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ (ชัชวาลวงศ์, 2565; ญัฐกานต์ บุญแนบ, 2562; พระครูพิศิษฐ์ กระจ่าง (ประยูร นนทียะ) และคณะ, 2564; พระครูเวฬุวนาภิรมย์ (ทวีป กิตติสาร), 2565; พระอโศกกรณ กนตวณโณ, 2564) ล้วนเกี่ยวเนื่องกับ ทักษะ ของผู้ให้การปรึกษา ในส่วนของผู้ให้การปรึกษาทางโหราศาสตร์แม้จะมีหลักการอันเป็นสากล แต่ทักษะและการประยุกต์ใช้ศาสตร์อื่นมาบูรณาการก็ขึ้นอยู่กับภูมิหลังและความสนใจของแต่ละท่าน ซึ่งยังไม่ได้กำหนดรูปแบบการบูรณาการที่ชัดเจน ในสังคมไทยแม้โหราจารย์จะใช้หลักธรรมทางพุทธ ศาสนาเพื่อให้การปรึกษาในการขจัดทุกข์ดังกล่าว แต่ก็ยังขาดการวิเคราะห์เพื่อกำหนดรูปแบบที่ตายตัว

โครงการบิณฑบาตความทุกข์ เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อคนที่มีความทุกข์ มีปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้ เป็นโครงการเพื่อให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์และการพยากรณ์เพื่อขจัดความทุกข์ตามแนวทางพุทธจิตวิทยา เพราะคำสอนในพระพุทธศาสนาได้แสดงให้เห็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ว่า มีความขัดข้อง ปวณแปร เตือดร้อน ลำบาก เจ็บปวด สูญเสีย พลัดพราก และมีปัญหา ซึ่งทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า “ความทุกข์ หรือโรคทุกข์” เพราะฉะนั้น ผู้ที่มาปรึกษากับพระพุทเจ้าก็เพื่อต้องการรักษาโรคทุกข์ของตนเอง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการให้การปรึกษาวิธีพุทธจึงอยู่ที่การดับทุกข์เท่านั้น ดังปรากฏพุทธดำรัส ในอิลคัททปมสูตร ความว่า “ทั้งในกาลก่อนและในกาลบัดนี้ เราบัญญัติทุกข์และความดับทุกข์ (ม.ม. (ไทย) 12/24/554) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) พระพุทองค์ต้องการให้บุคคลที่มีโรคทุกข์ได้พัฒนาตนเองให้สูงขึ้น มีความสามารถในการเรียนรู้ แก้ไขและป้องกันโรคทุกข์ด้วยตนเอง และสามารถพลิกฟื้นชีวิตของตนเองให้พ้นจากโรคทุกข์ทั้งปวง พ้นจากวงจรการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เข้าสู่พระนิพพาน

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงใคร่จะศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูรณาการ การปรึกษาทางโหราศาสตร์ตามแนวพุทธจิตวิทยา และคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของผู้ให้การปรึกษาทางโหราศาสตร์ เพื่อให้การปรึกษาดังกล่าวเป็นส่วน หนึ่งในการแก้ปัญหาเพื่อขจัดทุกข์ แก่ชาวพุทธไทยตามแนวพุทธจิตวิทยา ให้เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research)และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน

ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ทั้งสิ้น 77,145 คน (สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน พื้นที่ แขวงสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลเดือนธันวาคม, 2562) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน จากการคำนวณตามสูตรของทาคิยามาเน่ (Yamane, 1967)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ พระสังฆาธิการ ประชาชน นักวิชาการ และนักวิชาการทางการจัดการเชิงพุทธ จำนวน 8 รูปหรือคน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงพระครูพุทฺธบุษโยภาส เจ้าคณะแขวงประเวศ เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ อนุญาตให้ผู้ศึกษา ได้ทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เพื่อขอแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์
2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดเป็นจำนวน 398 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

3. ทำการสัมภาษณ์แก่ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ พระสังฆาธิการ ประชาชน นักวิชาการ และนักวิชาการทางการจัดการเชิงพุทธ จำนวน 8 รูปหรือคน
4. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งหมด จำนวน 398 ชุดนำมาวิเคราะห์ประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์เนื้อหาและเรียบเรียงประเด็นให้เป็นไปตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบ (t-test) และการทดสอบ (F-test) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique)

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยรวม

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	4.460	0.501	มาก
2. ด้านการสำรวจปัญหา	4.337	0.552	มาก
3. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	4.296	0.542	มาก
4. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	4.343	0.514	มาก
5. ด้านยุติการให้คำปรึกษา	4.285	0.578	มาก
โดยภาพรวม	4.344	0.486	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.344$, S.D. = 0.486) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

($\bar{X}$ = 4.460, S.D. = 0.501) ด้านการวางแผน แก้ปัญหา ($\bar{X}$ = 4.343, S.D. = 0.514) ด้านการสำรวจปัญหา ($\bar{X}$ = 4.337, S.D. = 0.522) ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ($\bar{X}$ = 4.296, S.D. = 0.542) และด้านยุติการให้คำปรึกษา ($\bar{X}$ = 4.285, S.D. = 0.578)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า

ตารางที่ 2 สรุปโดยภาพรวม ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	การบริหารจัดการ	t-test	0.31	-	/
2	อายุ	การบริหารจัดการ	F-test	0.43	-	/
3	การศึกษา	การบริหารจัดการ	F-test	0.03	/	-
4	อาชีพ	การบริหารจัดการ	F-test	0.48	-	/
5	รายได้ต่อเดือน	การบริหารจัดการ	F-test	0.20	-	/

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร พบว่า ไม่มีการพูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนม จะเปิดประเด็นเลย ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการพูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนมกับผู้เข้ารับการศึกษา ก่อน พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา ให้ละเอียดมากนัก ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการศึกษาอย่างละเอียด พระอาจารย์ไม่มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการศึกษาอย่างแท้จริง ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน และเลือกปัญหา ไม่มีการการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา ไม่ค่อยมีการสรุปผลของการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะคือ การนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่นทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายดังนี้

ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ด้านการวางแผน แก้ปัญหา และด้านยุติการให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู) (2561) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ” พบว่า การใช้พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ เป็นการบูรณาการระหว่างจิตวิทยาการให้คำปรึกษากับคำสอนในพระพุทธศาสนาด้วยวิธีการแบบผสมผสาน พบว่ามี 7 ขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นการสร้างสัมพันธ์ภาพกับญาติมิตร 2. ขั้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยจิตเมตตา 3. ขั้นการสนทนาอย่างเป็นกัลยาณมิตร 4. ขั้นพินิจรู้ปัญหา 6. ขั้นให้คำปรึกษาแนะนำ 6. ขั้นนำพาให้คลายทุกข์ เกิดสุขทั้งภายในและภายนอก 7. ขั้นพยากรณ์และยุติการให้คำปรึกษา

ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีการกล่าวทักทายโดยความสุภาพ พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือท่าทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา ฐิติโชติรัตน (2542) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการศึกษาแนวพุทธจิตวิทยามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตต เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ด้วยการสนทนาของผู้ให้การศึกษาและผู้รับการศึกษากายใต้สัมพันธ์ภาพที่ดี ซึ่งช่วยให้ผู้มารับการศึกษาเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง มีความงอกงามทางด้านจิตใจ สามารถใช้พลังปัญญา และความสามารถของตนในการตัดสินใจแก้ปัญหา

ด้านการสำรวจปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู) (2561) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษา

พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ” พบว่า จิตวิทยาการให้คำปรึกษาคือการให้ความช่วยเหลือที่เกิดจากสัมพันธภาพของบุคคลอย่างน้อย 2 คนคือผู้ให้และผู้รับการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบคอบและเหมาะสม เพื่อให้การปรึกษามีประสิทธิภาพวิธีการพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาคือกระบวนการการให้คำปรึกษาในพระพุทธศาสนา มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้มารับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจ เข้าใจ และยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ

ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี พระอาจารย์ทราบความต้องการของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา ฐิติโชติรัตน (2542) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา” พบว่า การปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยา เป็นกระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษานำหลักธรรมโดยเฉพาะอริยสัจ 4 มาช่วยเหลือบุคคลที่มีทุกข์ใจให้เข้าใจความจริงของธรรมชาติของชีวิตตามแนวพุทธธรรม โดยใช้การสนทนาด้วยความเป็นกัลยาณมิตร เอื้อให้ผู้มาปรึกษาเข้าใจทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยใช้ปัญญาไตร่ตรองให้คลี่คลายทุกข์ได้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนให้ถึงพร้อมในไตรสิกขาสามารถคุ้มครองชีวิตตนเองให้ไปสู่หนทางที่ดีงามและเป็นประโยชน์

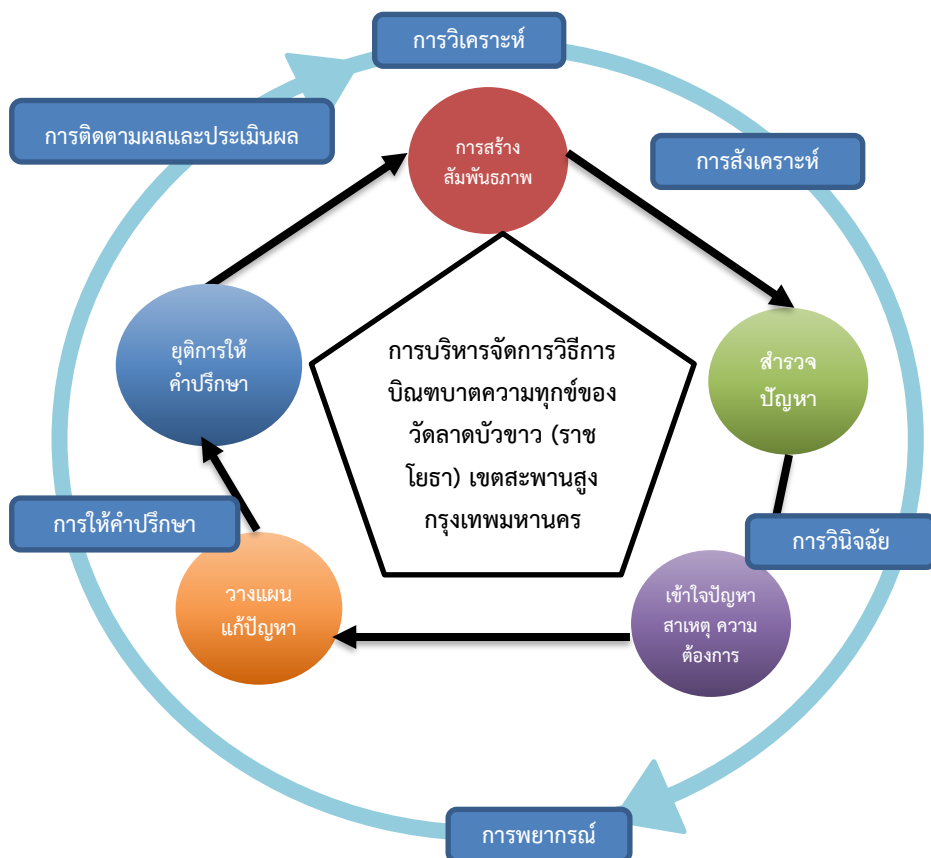
ด้านการวางแผน แก้ปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหา พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร รุ่งเรืองกสกิจ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการปรึกษาตามแนวพุทธ ศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์” ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบในการให้การปรึกษาตามแนวพุทธศาสนา แต่ละครั้งใช้เวลา 1 ถึง 2 ชั่วโมง การปรึกษาแต่ละครั้งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การเป็นกัลยาณมิตร 2) การค้นหาเหตุแห่งปัญหา และสอนเรื่องสาเหตุของความทุกข์ใจ และการดับทุกข์ตามแนวพุทธศาสนา โดยเน้นในเรื่องของ ไตรลักษณ์ 3) การวางแผน แก้ไขปัญหา เน้นที่การ เข้าใจเรื่อง การไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ ตลอดจนการไม่ยึดมั่น และการเจริญสติ และ 4) การสรุป ประเมินผล

ด้านยุติการให้คำปรึกษา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า

พระอาจารย์มีการประเมินสถานการณ์ของผู้รับการปรึกษา พระอาจารย์มีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา จิตฺโตติรตนา (2542) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา” พบว่า แนวทางการให้การปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษาเป็นกระบวนการที่พระสงฆ์ให้การปรึกษาผู้ทุกข์ใจที่มาปรึกษา ให้มีสติ สมาธิ และสามารถควบคุมตนเองให้มีใจที่สงบนิ่ง ผ่อนคลาย พร้อมพิจารณาเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามจริง มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการ สามารถจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง และมุ่งพัฒนาตนเองด้วยไตรสิกขา

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยโดยการแสดงแผนภาพ ดังนี้



ภาพที่ 1 การบริหารจัดการวิธีการป็นขบดคความทุกข

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร สามารถอธิบายได้ดังนี้ การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ 2) ด้านสำรวจปัญหา 3) ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ 4) ด้านวางแผน แก้ปัญหา 5) ยุติการให้คำปรึกษา การจัดการการให้คำปรึกษา 6 ด้าน คือ "การวิเคราะห์" ปัญหา "การสังเคราะห์" กับความรู้และหลักธรรม "การวินิจฉัย" พิจารณาปัญหา "การพยากรณ์" แนวทางการแก้ปัญหา "การให้คำปรึกษา" แนะนำวิธีแก้ปัญหา "การติดตามผลและประเมินผล" ทำให้ปัญหานั้นได้รับการแก้ไขอย่างสมบูรณ์ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ จะทำให้วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานครเกิดผลที่ดีได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การทบทวนและสรุปข้อมูล ให้กับผู้รับคำปรึกษา
2. ควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการปรึกษาอย่างละเอียด
3. ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา
4. ควรการนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่น ทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรมีการศึกษาปัญหาข้อมูลของผู้รับคำปรึกษา
2. ควรมีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหาให้เข้ากับตัวผู้มารับคำปรึกษา ควรมีการศึกษาปัญหาอย่างถ่องแท้
3. ควรมีการวินิจฉัย ให้รวดเร็วและทันถ่วงที ควรทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

- ชัชชนิธฐา ชัชวาลวงศ์. (2565). หลักพุทธธรรมกับการพัฒนาภาวะผู้นำของเยาวชนใน กรุงเทพมหานคร. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหารศรัทธา*, 5(1), 266-273.
- ณัฐกานต์ บุญเนบ. (2562). การนำหลักพุทธธรรมมาปลูกฝังให้กับต้นกล้าที่เป็นเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหารศรัทธา*, 2(2), 55-64.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระครูพิศิษฐ์ประทาน (ประยูร นนทิโย) และคณะ. (2564). การพัฒนาเครือข่ายเยาวชนในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างเครือข่าย ลดปัจจัยเสี่ยงตามแนวพระพุทธศาสนา จังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ*, 4(2), 69-80.
- พระครูเวฬุวนาภิรมย์ (ทวีป กิตติสารโ). (2565). การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของสถาบันครอบครัวใน ตำบลคลองตากคต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหาร*, 5(1), 23-33.
- พระเจนท์จันทร์ จันทปณโย (แสงคำ). (2560). *ศึกษาวิเคราะห์วิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา) พระนครศรีอยุธยา: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2547). *ธรรมานุญชีวิต*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- _____. (2543). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- _____. (2543). *พุทธธรรม*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- _____. (2556). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. (พิมพ์ครั้งที่ 33). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู). (2561). *การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอลงกรณ์ กนตวณโณ. (2564). ประสิทธิภาพการจัดการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอเมืองเพชรบุรี. *วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ*, 4(1), 47-56.
- วิชชุดา ฐิติโชติรัตน. (2542). *การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมพร รุ่งเรืองกลกิจ. (2549). *การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์* (รายงานการวิจัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักบริหารการทะเบียน. (2563). *กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย "จำนวนประชากรและบ้าน"*. สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2563, จาก: <http://stat.dopa.go.th/xstat/popyear.html> 2563.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harpen and Row.